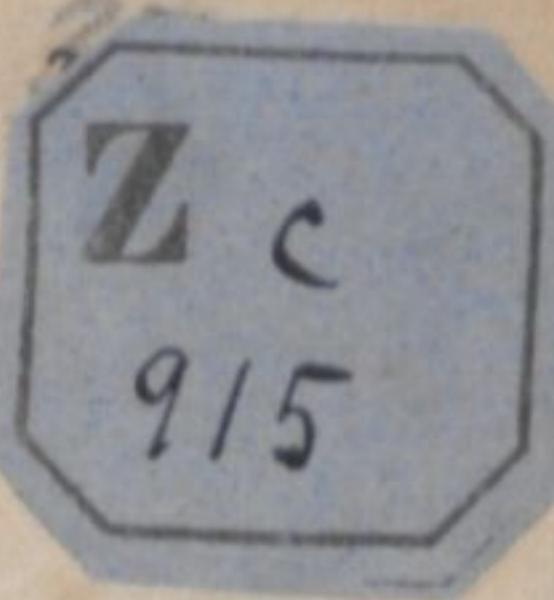


FK 599. (13)

Kat. 113



Keferstein

103

X2055006

**RECTOR
ACADEMIÆ LIPSIENSIS
DOMINUM
AUGUSTUM RUDOL-
PHUM KEFERSTEINIUM,**

**Ileburgensem Misnicum,
Juris Utriusq; Studiosum,**

Hora III. pomeridiana

rite humandum

Proceres ac Cives Academicos

compellat.

**BIBLIOTHECA
PUNICAVIANA**





Um præterlapsis diebus canicularibus
æstus & vehementior & diuturnior corpora mortalia ureret, ut sudore fere diffluerent, viribus debilitarentur, languerent & ægre haberent, contigit non paucos ægrotare & emori. Erant inter illos plerique, qui aut quotidiani victus pravitate, aut potus frigidi frequentiore haustu, aut fructuum horariorum ingurgitatione, ægrotorum ac morientium numerum improvide augerent. Atq; hoc malum, non tantum in hac urbe, & vicinis locis, sed & per universam Germaniam ferè grassabatur. Id qui imperitissimi non animadverterant aut intellexerant, proprias has esse ægritudines Urbi nostræ sibi imaginati, aliqui ad exteris literis divulgaverant, aliqui propere à nobis aufugerant, aliis æque rerum ignaris suspicionem contagiosum apud nos morborum facientes. Sed quam inanis fuerit metus, & fallax opinio rumorque, prudentes Viri statim noverant, cæteris autem eventus nebulas vanæ imaginationis dispulit. Etenim ad temperiem deinde redeunte aëre, & ægrotantium & morientium numerus ubique decrevit, tantaq; salubritas DEI bonitate & gratia per Germaniam rediit, quanta aëtumnali anni parte esse non solet. Latini veteres aëtumnum morbiferum agnominarunt, & jamdudum ante Aristoteles Problematum vigesimo septimo, Sectione prima, ver & aëtumnum morbosum esse asserens, aëtumnum vere graviorem observavit. Nimirum tunc à chronicis morbis languidi percunt, non seclusi ac folia arborum decidunt,

Oὐηπερ Φύλων γε ἐή, τοίν δὲ οὐδὲ ἀνδρῶν.

inquit Homerus, celebri versu, quem adeo admiratus est Pyrrho Eliensis, teste Diogene Laertio in vita Pyrrhonis. Causas ejus aëtumnalis affectionis indagat Ludovicus Septalius, Medicorum Mediolanensium princeps, in Commentariis ad Philosophi Problemata, quas in Medica arte versatis discutiendas permittimus. Nos aëtumni nostri bonitatem commendamus, qui adeo salubris nobis existit, ut quasi jam illi, quos ipse à vita ablatus erat, sibi præcepti essent, ita à consuetudine naturæ suæ recessit. Nunc demum funus Academicum Juvenis Studiosi indicendum est, quem lenta hactenus tabes absunxit, & tandem vita privavit. Isest à diligentia & morum probitate commendatus, Dominus AUGUSTUS RUDOLPHUS KESTERSTEIN, Juris Utriusq; Studiosus. Qui ut vitam bene transgerit usque ad finem vitæ suæ, pro more recepto exhibendum est. Lucem aspexit in vicina civitate Illeburgi, anno seculi septuagesimo tertio,

tertio, die undevigesimo Januarii, manedimidia tertia. Patrem habuit DN. JOHANNEM RUDOLPHUM KEFERSTEINIUM, Electoralium Saxoniorum redditum ex viarum publicarum usu præfatum, avum vero maternum DN. CHRISTIANUM KEFFERSTEINIUM, Celsissimi Principis Anhaltini olim Quæstorem. Mater illum peperit Domina ANNA MARIA, nata Dom. Ludovico FABIANO REUDNITZIO, Serenissimo ac Potentissimo Electori Saxoniæ à redditibus bellicis. Eadem priori marito KEFFERSTEINIO, cum quo viginti duobus annis concorditer egit, defuncto, secundis nuptiis DN. HENRICO LINCKIO, Chimico celebri & Pharmacopæo in hac urbe dexterrimo ad insigne Leonis aurei, copulata ex votivo vivit. Majores alios à quibus mater originem ducit, vitæ integratæ & munierum spectabilitate olim honoratos, non commemorari placuit, ne recensio longa vani honoris aucupandi gratia instituta esse videri queat. Nostrum, cum infantem peccato à conceptione & nativitate contaminatum Christiani Parentes scirent, mox lavacro regenerationis purgari instituerunt: puerum, quam primum annis capacem viderunt, non solum ipsi Dei agnitione, precum studio atq; virtutibus imbuerunt, sed etiam, ut idem Præceptores in Schola patria literarum primordia docendo simul fäcerent, curæ cordique habuerunt. In pueritiae annis, egregiosum indolis atque ingenii boni, tum magnæ ad studia propensionis signa exhibens, parentes permovit, ut studiis ipsum consecrarent. Exacto igitur anno ætatis undecimo, Pater ipse filium Halam Saxonum, anno octuagesimo quarto, die duodecimo Julii adduxit, atque fidei Gymnasii Præceptorum commisit. Hic bonas literas juvenis alacriter tractare vix inciperat, quando die vigesimo sexto ejusdem mensis parens dilectissimus vivis eriperetur. Magnum quidem sufflamen in exordio adolescentis studiis videbatur injectum, ac tantum, ut ipse coeptum deserere, ac aliam artem facilitioribus sumtibus parabilem amplecti posset. At mater ipseque providentiae divinæ diffidere nequaquam voluerunt, sed quod deliberato & precibus ad DEUM præmissis orserant opus, continuandum ac perficiendum decreverunt. Quare adhæsit fidelissimis suis Præceptoribus, M. Johanni Jennichio, Gymnasii Collegæ quarto, M. Israeli FINCKIO, Collegæ tertio, M. Christiano Albrechto ROTHIO Conrectori, & præ cæteris M. JOHANNI PRÆTORIO, Rectorie egregie merito, quorum dexteritate in humanioribus literis ac philosophicis disciplinis integro sexennio adeo profecit, ut ipsi viri illi Informatores ex institutionibus suis aptum judicarent, ad vitam Academicam capessendam. In quem finem urbem hanc ingressus, à DN. CHRISTOPHORO PFAUZIO, Professo

Ec 915. FK.

fore Mathematum, Rectorē tunc Universitatis, in album Academīcum inscriptus fuit. Quamvis autem Jurisprudentiae se constituerat dare, ac philosophiae principia ex Gymnasio secum attulerat, at tamen ut in eadem amplius progrederetur, Scholas privatas philosophicas & historicas aliquas prius frequentavit. In Juris autem studio præ cæteris Informationi DN. D. ANDREÆ MYLII, Institutio-
num Imperialium Professoris Publici, Academiæ Syndici, & Facul-
tatis Juridicæ Assessoris, Sympatriotæ suise credidit. Hujus & alio-
rum lectiones intentus ac strenuus obibat: meditando subinde re-
petebat, distribuebatque in cellas suas, quæ audiendo acceperat. Quo
modo in studiis occupatus deditusque, Matri suæ amantissimæ ac
omnibus suis consanguineis, magnam excitavit spem cum & aliæ
virtutes in ipso essent, quæ eruditionem exornarent, ac gratam saluta-
remque aliis efficerent. Pius erat, probus, sincerus, superiores cole-
bat, parentes observabat, cognatos amabat, erga quos cunque humi-
lem & modestum se exhibebat. Cæterum ab incunte ætate tenera
fuit complexione corporis, ac ad phtis in facile inclinabili. Eadem
quoq; clum annis invalescens, ante paucas septimanas tußim pedisse
quam suam, pulmonibus exitialem, ac plerumque præambulam
mortis secum tulit. Adhibiti confessim in consilium Medici, reme-
dia accurarunt sedulo, quæcunque ad erigendum & sanandum æ-
grotum valida cognoveranr. Verum ad salutem parum spei relin-
quebatur, viribus quotidie de crescentibus. Quod ipse tentiens o-
mnem curam eo convertit, ut emigraturæ de corpore animæ recte
consuleret. Peccata sua ex animo agnoscebat, apud DEUM depreca-
batur, ac per fidem in Christum eorum remissionem se accepisse fir-
missime credebat: instabat orationibus, de vita æterna sermocinaba-
tur, atque in maxima corporis imbecillitate atque summo languo-
re, patienti & robusto animo exspectabat diem, horam, momentum,
quo Pater cœlestis animam ad se in æternam beatitudinem reciperet.
Nocte etiam, qvam ultimam habuit, inter preces & cantiones le-
tum circumstantium devote ac placide recubuit, donec dimidia
hora sexta matutina, die vigesimo sexto Octobris plane deficeret, ac
spiritum emitteret. Vixit octodecim annos, decem menses, tres ho-
ras. Hujus beate defuncti corpus hodie hora Tertia pomeridiana
sepeliendum est. Vobis itaque incumbit, Proceres ac Cives Acade-
mici, officium funebre libenter & cumulate præstare. Quod ut
faciatis, etiam atq; etiam admonemus. P. P. die XXIX.
Octobr. Anno Ærae Christianæ M. DC. XCI.

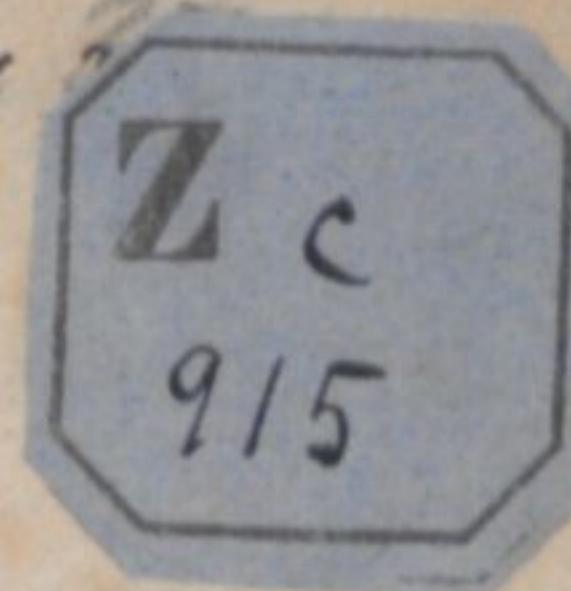
LIPSIAE, Literis JOHANNIS GEORGII.

Vdn7



Fr. 599. (13)

Kat. 113



Keferstein

RECT
ACADEMIÆ LI
Ad
DOMIN
AUGUSTUM
PHUM KEFERS

Ileburgensem M
Juris Utriusq; Stu

Hora III. pome

rite humandu

Proceres ac Cives
compellat

